

slaget, at det, som det nu foreligger, er betydningsløst. Lovforslaget blev i det andet Ting sammenlignet med en Høne, som man havde plukket Fjerene af, og det blev ledsaget af det fromme Ønske, at man heroppe yderligere vilde hugge Hovedet af Hønen. Nu skal jeg indrømme, at Lovforslaget, som det foreligger, i mangt og meget skiller sig fra det Lovforslag, som blev indbragt i det andet Ting for fire Aar siden. Alene det, at Paragraffernes Antal er gaaet ned fra 18 — tror jeg — til 9, viser hen paa, at Lovforslaget er betydelig begrænset, men dette betragter jeg som en absolut Fordel. Man maa huske paa, at vi her er inde paa et uprøvet Omraade, og at det er af Betydning, at man ikke straks tager Munden for fuld, men at Lovforslaget formes saaledes, at det bliver modtaget med Velvillie af Befolkningen. Befolkningen maa ikke føle sig irriteret af alt for stramme Lovbestemmelser. Saadanne Bestemmelser, som var foreslaaede i det oprindelige private Forslag, som f. Eks.: ved Benyttelse af Dyr til Befordring af Mennesker eller Gods skal det iagttages, at Dyret ikke overanstreges ved tung Belastning, eller § 3: „det er forbudt at slaa Dyr med Pisk eller Svøbe paa de haarløse eller mindre kødfulde Dele“ — og jeg kunde fortsætte med en Række af lignende Ting —, maa absolut virke irriterende paa Befolkningen, og vi har jo heller ikke noget Politi, i alt Fald ikke paa Landet, som kan tage Tilsynet i sin Haand. Det er af stor Vigtighed, at Befolkningen modtager Loven med Velvillie, vil interessere sig for og lære Ungdommen at interessere sig for, at Lovens Bestemmelser bliver nøje overholdt. Jeg kan nu ikke indrømme, at Lovforslaget, selv om det er blevet indskrænket, derfor er betydningsløst. Man har henvist til Straffelovens § 297 og sagt, at der staar jo i Grunden, hvad vi behøver. Der staar, at hvo, som gør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Husdyr, bliver at straffe med Bøder af indtil 400 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder. Det var derfor unødvendigt, har man sagt, nu at gentage denne Bestemmelse i Lovforslaget. Efter min Opfattelse er det nu ingen-

lunde det samme, om Bestemmelserne staar i dette Lovforslag eller i Straffelovens § 297 eller en anden Paragraf i Straffeloven, som Befolkningen slet ikke kender. En slig hengemt Paragraf i Straffeloven gør ingen Virkning i det daglige Liv og er ukendt af Befolkningen, naar de enkelte Tilfælde indtræffer, som bør paatales. Men jeg kan dernæst heller ikke indrømme, at Straffelovens § 297 er enslydende med Lovforslagets § 1. Denne Bestemmelse gaar betydeligt videre end den førstnævnte. Der staar ikke: „den, som gør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr“, men: „den, som mishandler Dyr eller ved Overanstregelse eller Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt, straffes“. Jeg tror, at ærede Medlemmer vil indrømme, at der er en Væsensforskel imellem disse to Bestemmelser, og at § 1 i Lovforslaget gaar langt videre end Straffelovens § 297. Og interessant er det at se, at Straffelovskommissionen, der bestaar af vore betydeligste Jurister, har ønsket en Forandring i Straffelovens § 297; det tyder stærkt paa, at man har ment det rigtigt at gaa over til en anden Bestemmelse, og at deres Forslag altsaa ikke er enslydende med den gamle Bestemmelse.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger om et Par af Bestemmelserne. Lige saa vel som jeg finder, at § 1 er en Forbedring i Forhold til Straffelovens § 297, finder jeg, at der ogsaa i andre Paragraffer er Forbedringer fra den nuværende Tilstand. Den højtærede Minister har gennemgaaet flere af dem, jeg skal derfor ikke gentage dem, men kun nævne Bestemmelsen i § 4 om, at det er en Pligt for Dyrslægerne at gøre Skridt til at faa lidende Dyr nedslaaet, naar der ikke er nogen Fornuft i at lade dem leve. Kun kunde jeg ønske, at denne Bestemmelse maatte blive endnu skarpere, saaledes at Dyrslægen ogsaa fik Pligt til at fordre, at Dyret skal nedslaaes, og, hvis Ejeren nægter det, straks at gøre Anmeldelse til Politiet, og der bør maaske staa: „Det stedlige Politi“, saa det ikke skal forstaaes saaledes, at Dyrslægen skal gaa til Herredsfogeden — thi derved kan der godt gaa lang Tid —,